

Com en Calp

Ja tenim pacte, un pacte ocult que es mire com es mire, sempre ens du segurament a la revisió del pla general, del qual sorprenentment ningú en parla, ni tan sols l'oposició, l'actual oposició que són els *socialistes* i *nuevajúvea*.

De moment, s'han repartit el pollastre, s'han repartit les delegacions i les exclusives i mitges exclusives. De la comissió de govern, ni parlar-ne, això sembla que no és important. Aquí no entra el *pepé*, perquè possiblement ni li interessa. Que es cremen els altres, són el govern de l'alcalde, un Monfort erràtic que no sabem si sap què és el que està fent. I si ho sap, pitjor. Ara ens diu que açò que han fet és un pacte de *cavallers*, com abans –que, per cert, també anaven a punyalades. No hi ha res escrit. Per a què, deu pensar ell, si després el que s'escriu tampoc serveix per a res.

No volem ni imaginar-nos què passarà si ni tan sols hi ha res escrit. A la primera de canvi, només aproven la revisió del pla general, cadascú tirarà pel seu compte, entre d'altres coses perquè ja s'acostaran les eleccions i cadascú tirarà pel dret. I encara que no els crega ningú, algú els votarà. Ja en tenen prou, no els interessa res més.

Ara *governa* el *bloc-centristes*, però mana el *pepé*. Un *pepé* que a nivell global està entre les cordes de la corrupció i les ganivetades entre ells. L'Aguirre i el Rajoy es trauen els draps bruts, que no són pocs, i això esguita el *pepé valencià* que morirà d'èxit. La jugada del senyor alcalde no s'entén, es mire com es mire. Què pretén? Estabilitat? Això no s'ho creu ni ell. que és un *gat vell* de la política local. Alguna cosa oculta. Que siga més transparent i que parles clar.

De moment, guanya la dreta, guanya Moragues, guanyen els de sempre. I perd la política, la confiança en la política. I Xàbia, en primer lloc.

Per arribar a eixe punt no calia tantes mobilitzacions ciutadanes.

Com en Calp.